

[Niels Westerby.]

Jeg tror, vi bliver nødt til hele tiden at huske, at forbrugsbeskatningen og navnlig merværdiafgiften vil være det, som bedst kan bidrage til virkelig at skabe tillid til, at vi har en effektiv ligning. Men dette her må vel siges at være et fremskridt. Vi må imidlertid stadig tænke på bevarelsen af borgernes retssikkerhed over for myndighederne, og der er altså et spørgsmål om den detaljerede udformning af bemyndigelserne; det må vi forbeholde os at se på inden anden og tredje behandling.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg takker for den velvilje, hvormed man har modtaget dette lovforslag, altså stort set. Det er vel egentlig kun venstre, der har været rigtig betænkelig ved det lovforslag, der er fremsat, men også hr. Finn Poulsen gav principiel tilslutning til, at vi skal have en så effektiv og retfærdig ligning som overhovedet muligt. Så gælder det altså om at finde frem til, hvilke regler vi skal have.

Jeg vil lige anholde udtalelsen om, at finansministeren med dette lovforslag har varetaget eller forsøgt at varetage enkelte grupperes interesser — jeg forstod, det særlig skulle være lønmodtagernes interesser. Jeg mener, at det i dybeste forstand netop ikke er en klasseinteresse, der varetages ved dette lovforslag. Det er netop et forsøg på at ligestille de forskellige befolkningsgrupper over for dette at betale skat; det er det, der er selve ideen i lovforslaget. Hvis man vil hævde, at en sådan lovgivning kommer til at varetage en bestemt gruppes interesser, altså lønmodtagernes, som det er sagt, har man jo altså dermed indrømmet helt blankt og åbent, at lønmodtagerne bliver urimelig dårligt behandlet under de nuværende forhold. Det, vi tilsigter, er jo netop en ligestilling af grupperne, og jeg forstod da også på hr. Poul Schlüter, som talte for de konservative, at man var helt enig med regeringen og finansministeren i, at sådan må det være, at det er det, det drejer sig om: at få gennemført en kontrol, således at der bliver lighed for loven, som jeg har sagt det nogle gange, og sådan at borgerne kan føle, at vel betaler de en skat af en vis højde, men de betaler den på lige fod alle sammen i forhold til deres virkelige indtægt.

Med den højde, skatterne er kommet op på efterhånden, må der være en sådan fornemmelse i befolkningen. Det er helt uholdbart, hvis store befolkningsgrupper har den fornemmelse, at de ikke betaler deres skat på lige fod med andre borgere, og vi kan jo ikke komme uden om — det ville da være at lukke øjnene fuldstændig for, hvad folk tænker — at den almindelige opfattelse i det danske samfund i dag er — og jeg tror også, den opfattelse er rigtig — at der ikke er lighed med hensyn til skatteligningen; vi betaler ikke skat efter, hvad vi virkelig tjener. Det, der står på selvangivelsen, er ikke udtryk for det virkelige forhold, for, hvad borgerne tjener, og det er det, det drejer sig om.

Derfor må jeg tilbagevise hr. Finn Poulsens udtalelse om, at vi med dette forslag søger at varetage enkelte gruppers interesse, hvis denne udtalelse vel at mærke skal forstås på den måde, at det er klassepolitik, der her lægges op til. Det er det altså ikke, det er tværtimod et forsøg på at komme væk fra en skatteligning, som efter vor opfattelse er udtryk for en helt urimelig, en helt uholdbar klassepolitik.

Jeg er enig i, at vi i udvalget kan se på disse forskellige ting. Jeg tror ikke, det vil være rimeligt, at jeg her i dag går det alt sammen igennem. Vi havde jo for kort tid siden en temmelig grundig behandling af alle disse spørgsmål; vi kan se på dem i udvalget.

Jeg vil dog gerne gentage, hvad jeg også sagde ved den forrige førstebehandling, fordi hr. Arthur Jacobsen ikke dengang var med, at jeg har givet et helt klart tilsagn om, at erhvervene skal tages med på råd, hvis man skal udforme sådanne regnskaber; det synes jeg er helt naturligt. Om man så skal have en bestemmelse derom direkte i loven, ja, det er muligt. Jeg har ikke noget imod, at der indsættes en sådan bestemmelse, men erhvervene vil blive taget med på råd, selv om der ikke er en sådan bestemmelse i loven. Jeg ville anse det for simpelt hen helt tosset, hvis ligningsmyndighederne skulle arbejde med noget sådant uden at spørge erhvervene, hvordan de synes sådanne regnskaber skal være opdelt.

Jeg er også enig i det, hr. Arthur Jacobsen sagde om arbejdskraften; men det har vi også diskuteret forrige gang. Det er et